

דברי תורה הגות וסיפורים מהנעשה ונשמע
בבית ללמוד וללמד שע"י מוסדות "קהילת יעקב"
בראשות הרב מאיר יגן שליט"א
כתובתנו: עזרא 39 א' ב"ב
משרד 073-7963508 פקס 03-6780460
דוא"ל: 7963500@gmail.com

מפעלי

ללמוד וללמד

מונולוג לאור המקורות

(על פי 'אז נדברו')

הפרידה הקשה מבית המקדש... והפיצוי ההולם בצידה...

בוקרו של יום ט"ז בניסן... ירושלים עיר הקודש... בית המקדש... עומד לו שמעיה בעיניים מצועפות... ו... ונאלץ להיפרד!!! אוי... כמה קשה להיפרד מבית חיינו... ו... ועוד כל כך מוקדם... ככה... על תחילת חול המועד... רק אתמול היה יום טוב הראשון... רק שלוש שחטנו קרבן פסח... רק היום זכינו לשרוף את הנותר מהעצמות והגידין של הפסח... רק אתמול הקרבתי קרבן ראה וחגיגה... ו... וכבר לחזור הבייתה???

אבל לשמעיה אין ברירה!!! הוא חייב לחזור!!! שמעיה נכנס לעזרה... והשתחוה בפישוט ידיים ורגלים... ובכה שם בדמעות שליש: אבא שבשמים... מי כמוך יודע כמה הייתי רוצה עכשיו להשאר פה... ולהשאר... אוי... מי כמוך יודע, עד

כמה אני מקנא במשפחה שלי ובכל עם ישראל שזוכים להשאר עד סוף החג... והכי הכי: גלוי וידוע לפניך ה' איזה ניסיון גדול יש לי להשאר פה!!! אבל לא!!! אני אעמוד בניסיון ואעשה את רצונך... אני לא אעשה מה שאני רוצה... אלא אעשה מה שצריך לעשות!!! ומה שצריך לעשות כעת זה... זה... זה לחזור הבייתה!!!

שמעיה... יהודי בעל נכסים... מתגורר בישוב אור הגנוז... שם רחוק בגליל העליון... יש לו שדות חיסה ענקיים... ושדות שעורים... יש לו גם כרם ענקית שממנה עושים את היינות המשובחים של אור הגנוז... ועכשיו זה הזמן הכי בוער!!! זה זמן הקציר... זה הזמן הכי קריטי בפרנסה של שמעיה... אבל!!! זה לא זה... הסיפור פה זה לא הפרנסה... אם באמת כל הסיפור פה היה פרנסה וביזנס... שמעיה לא היה עוזב את בית המקדש וחוזר ככה הבייתה!!! אז זהו שלא!!! אצל שמעיה זה לא עניין של פרנסה...

כי שמעיה... כמו כל חקלאי... כשמגיע השלב של הקציר... עומדים לפני הרבה מצוות יקרות וחשובות שצריך לקיים תוך כדי הקציר... ש... שהפרנסה פה זה השיקול הקטן!!! שמעיה חייב לעזוב כעת את ביהמ"ק לא בגלל שמחכה לו 4,000 דונם חיסה... לא!!! אלא כי מחכים לו 4,000 עניים שממתינים לזמן הקציר... ליטול לקט שכחה ופאה... מחכים לי מאות משפחות שלא זכו להגיע כמוני לירושלים, כי אין להם את האמצעים לעלות לפה... מחכים לי מאות לווים בני תורה שמחכים לקבל את המעשר ראשון, וזה יהיה ההכנסה שלהם לשלושה חודשים הקרובים...

מחכים לי גם עשרות כהנים שממתינים לקבל תרומה גדולה... שהם אמנם לשם שינוי נמצאים פה יחד איתי בירושלים... אבל עד שהתרומה תגיע לידיים שלהם מחכה דרך ארוכה... לפקח על כל התהליך של הקציר ולהשיג שהכל ייעשה שם בטהרה... וירחם המרחם שנזכה לברך על המוגמר ולנשום לרווחה בידעה שהתרומה הגיעה למקום מבטחים, לידיים של הכהן כשהיא טהורה... שה' יעזור שנעבור את זה בשלום.

זה!!! זה הדבר היחיד שמצליח לעקור את שמעיה ממקום גידולו - בית המקדש!!! ולנתק אותו מהמקום האהוב ביותר... שמעיה עדיין שוכב בפישוט ידיים ורגלים על קרקע העזרה ומתחנן בדמעות: אבא שבשמים: כאשר זכית אותי לומר חסל סידור פסח כהלכתו ככל משפטו וסידורו... כך תזכה אותי בעוד חודש לזכות לומר: חסל סידור מתנות עניים ותרומה גדולה ומעשר ראשון ומעשר שני כהלכתו ככל משפטו וסידורו... סיים שמעיה את תפילתו... קם על רגליו... וכעת הגיעו רגעי הפרידה... שמעיה החל לצעוד ברגלים כבודות ובלב כבד לכיוון היציאה... קשה... קשה... קשה להיפרד...

אבל!!! כשהוא הגיע לשער נקנור... פתאום אורו עיניו!!! שמעיה נזכר פתאום שהשנה הזו... היא שנה מיוחדת... השנה היא שנה מעוברת... ולפי המצב של האקלים אנחנו נמצאים כבר חודש אחד קדימה... ו... ו... ואם כך... קיים סיכוי רציני שכבר בחודש הבא יתחילו הענבים הראשונים להתבשל...

שמעיה התמלא בשמחה... קולו נהיה חזק ובטוח ו... והוא שוב פנה לרבש"ע ואמר: אבא!!! היות ואני כעת מסכן... ו... ואני נאלץ לצאת מוקדם לפני כולם... אני מבטיח לעצמי פיצוי!!! והפיצוי יהיה... שאם לקראת חודש סיון יהיו כבר קצת ענבים שכבר ראויים לביכורים... אני תופס את הרגלים תיכף ועולה לירושלים כבר לחג השבועות!!! אני לא אחכה עד חודש אב כמו כל שנה... אז אבא ה'... תבשל את הענבים שלי... שיזדרזו להתבשל... שלא יעכבו אותי מלחזור לפה כמה שיותר מהר...

השנה??? השנה יש סיכוי גדול שהפרידה היא לחודש וחצי בלבד!!! אם כך זה בסדר... שמעיה יצא עם מעוּד עם חיוך גדול מבית המקדש... ויש לציין: שאמנם כשיוצאים מבית הכנסת יש עניין ללכת לאט... וכל שכן מבית המקדש... כדי להראות שקשה עליו הפרידה... אבל הפעם??? הפעם שמעיה יצא מהר!!! דווקא מהר!!! כי... כי אני בכלל לא הולך... אני אוטוטו חוזר... אני רק חוזר הבייתה כדי לגמור כמה עניינים... לזכות לקיים כמה מצוות... ואני מיד חוזר לפה שוב... עם ידיים מלאות בענבים וחיטים ושעורים... לשמוח בכל הטוב שה' זיכה אותי... אשרי העם שככה לו אשר העם שה' אלוקיו...

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה' (יט ל)

רמיזא באורייתא

(על פי הספר הנפלא דברך ניצב בשמים)

השבת שאין מניחין בו תפילין, תקנו חכמינו ז"ל שבע ברכות בתפלת שמונה עשרה, כנגד שבע היות במזמור שיר ליום השבת, כמובא בתלמוד ירושלמי למסכת תענית, ושני פעמים אומרים מזמור שיר, שביחד הם ארבע עשרה, וד' תפלות בשבת שאומרים 7 ברכות יחד הם עשרים ושמונה ברכות, ועם הארבע עשרה שמות הוי"ה, עולים ביחד למנין 42 כנגד שמו של הקב"ה המורכב מ-42 אותיות, היוצאים ממזמור אנא בכח.

ומעתה מובן היטב ש"יראי שמי" הכוונה ל"שומרי שבת", שבשבת יש התגלות מיוחדת כמו בבית המקדש, וכמו שכתב רבינו בחיי בדבריו לפרשת בראשית, שלא נאמר ויהי ערב ויהי בוקר ביום השבת כמו שנאמר בשאר הימים, כי שם הכל אור אין ערב כלל.

בגמרא מסכת תענית ח: נאמר: כתוב בפסוק "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא", פירש רש"י יראי שמי הכוונה ל"שומרי שבת". והנה בקידוש הנאמר בכל בתי ישראל בליל שבת קודש, מתחילים לפי רוב המנהגים: בפסוק "יום הששי ויכולו השמים" שראשי התיבות הללו עולה שם הוי"ה, ומובא בגליון בעל הטורים, שיש בנוסח הקידוש (חוץ מברכת בורא פרי הגפן) שבעים מילים. 35 מילים בברכת הקידוש ו-35 מילים בפסוקי ויכולו השמים, והוסיפו לומר את שני התיבות "יום השישי" כנגד שמו המיוחד של הקב"ה המורכב מ-72 אותיות.

ובספר משך חכמה כתב שבתפילין יש 42 שמות, כנגד שמו של הקב"ה המורכב מ-42 אותיות, שבו נברא העולם כמש"כ רבינו בחיי בפרשת בראשית. וביום

תחומי הקדשה

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם (יט, ב)

הצווי "קדשים תהיו" כולל בתוכו הוראות הנוגעות לכלל חיינו, ומקיפות תחומים רבים. בפרשת קדשים מופיע שלוש פעמים צווי זה - בפעם הראשונה אומרת התורה "קדשים תהיו" לגבי עשרות מצוות בין אדם לחברו: אסור גנבה וגזלה, כבוד הורים, כבוד חכם, צדקה לעניים וכיוצא בזה.

בפעם השנייה נאמר "והתקדשתם והייתם קדושים" (ויקרא כ, ז) בענין האסור להעביר בנים למלה, ובנימינו נתן לבאר שצווי זה מתייחס לאדם השולח את ילדיו לחנוך ממלכתי ומקריב אותם לחנוך שאינו תורני.

ואלו בפעם השלישית נאמר "והייתם לי קדשים" (ויקרא כ, כו) לגבי אסור אכילת בהמות טמאות והחויב לאכל רק בהמה שיש לה סימני טהרה.

נשים לב, הרבה מאד אנשים סבורים שהפטוי לקדשה הוא אכילת מאכלים כשרים, אולם התורה לא העמידה זאת בראש רשימת הקדשות, אלא בסוף, ותבעה מאתנו שראשית נהיה

קדושים במדותינו. עוד לפני שמתייחסים אל האכל צריכים להתבונן שלא 'לאכל' את החבר ושלל 'לטרף' אותו בחייו... לאחר מכן הדגישה התורה את חיוב הקדשה בעניני השקפה, ורק לבסוף היא כותבת שבטוי נוסף לקדשה הוא גם באכל. מי שמקדיש את כל מצניו רק לעניני הקדשה באכל לא נותר בו מקום לטפול בשאר הדברים.

מה מהותה של הדרישה להיות קדושים במדות ובענינים שבין אדם לחברו? קדשה, פרושה: הפרשה והגבלה, ואדם קדוש במדותיו מצליח לשמר על ההגבלות והתמרות שהוא מוסיף על עצמו, לא על חשבון זולתו.

אחת הדגמאות הבולטות לאדם שחי כך הוא רבי יעקב קמינצקי זצ"ל, גדול הדור באמריקה. היה זה בחג הפסח, רבי יעקב התארח בבית משפחה כלשהי, אולם לא סמך על כשרות האכל שם ולכן רצה להמנע מלאכל. הוא חשש שאם יאמר לבעלת הבית שאינו סומך על הכשרות היא תפגע, אולם לא רצה לומר על הקפדותיו, לכן התמקד במצות שהוסיפה בעלת הבית למרק ואמר, כי הוא נוהג לא לאכל בפסח מצה שרויה.

אמנם עד כה כלל לא הקפיד על כך, אולם זה היה האפן היחיד שבו לא היו בני הבית נפגעים מדבריו. מכל מקום, מאותו יום ואילך הפסיק רבי יעקב לאכל מצה שרויה כדי שלא יצא דבר שקר מפיו!

מהנעשה ונשמע בלמוד ולמד

העוסקים בהלכות קריאת שמע ותפילה, זוכים כעת לסיים גם את הפרק החמישי, העוסק בדינים השונים השייכים לתפילת העמידה.

בני החבורה היקרים המתמידים להגיע מידי יום שני כל שבוע ושבוע, הלא הם: **מר ציון חייק, מר איתי לוי, מר יונתן מוטעי, מר שמוליק זולפין, מר עדי דרעי, ומר אור בנימיני שיחיו כולם לאורך ימים טובים**, חווים מידי שבוע בימי שני חויה רוחנית גבוהה שאין כמוה, להתעלות בלימוד יסודי בגמרא ובהלכה, וכעת זוכים לברך על המוגמר בסיום פרק נוסף ממסכת זו.

נברך בזאת את כולם הרב והתלמידים, בברכת התורה הקדושה שיזכו שתתקבל בקשתם לעריבות דברי התורה בפיהם, ויזכו ללמוד עוד רבות בשנים בטוב ובנעימים, מתוך בריאות הגוף והנפש שמחה ואושר ועושר יהיה בבתיהם, אמן כן יהי רצון.

כוס תנחומים

בצער רב התקבלה הידיעה הכואבת בבית המדרש "**ספרדי ירושלמי**" הנמצא ברחוב ויניק בראשון לציון, על פטירת אחותו החביבה של אחד המיוחדים בבית המדרש, הלא הוא הגבאי המסור **מר משה מנשה שיחי' לאוי"ט**, מן השמים ינוחם בכל מיני הנחמות בעל הנחמות הוא ינחמהו, ובנחמת ציון וירושלים ינוחם, ובלימוד התורה הקדושה בחבורה גם יחד ימצא נוחם לנפשו, ובלי נדר יוסיפו לימוד משנה מידי שיעור לעילוי נשמתה של המנוחה.

מר משה מנשה שיחי' (השלישי בתמונה)

המתמידים הגדולים בלימודים המתקיימים בבית המדרש, דואג ומתמסר לרווחת התלמידים לצידו של הגבאי המסור **מר הושנג יוספי שיחי' לאוי"ט**, מאיר פנים לתלמידים החדשים ומסייע תדיר לרווחת הלומדים. נברכו שיזכה להאריך ימים על משמרתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא השקט ובטח וכל טוב, אמן ואמן.

סיום פרק שלישי ממסכת שבת

מתוך שמחה של מצוה נחגגה סיום פרק כירה ממסכת שבת בלימוד שיעורו המרתק של הרב **אליעזר פישר שליט"א**, המתקיים במדרשיית בן איש חי בשכונת נאות שקמה בראשון לציון, שיעור זה קיים כבר למעלה משלוש שנים בו לומדים בני החבורה מסכת שבת עמוד אחר עמוד דף אחר דף בשילוב פסקי ההלכה היוצאים מדברי הגמרא בבהירות ובמתקנות ראויה לציון.

וכבר זכו לסיים שני פרקים הראשונים יציאות השבת ובמה מדליקין, ועל של עכשיו באנו בסימו של הפרק השלישי ממסכת שבת, שהוא הפרק בה"א הידיעה של מסכת שבת הכולל בתוכו הלכות רבות ועמוקות מדיני בישול בשבת ומדיני מוקצה בשבת, ונתקיים בהם יגעתם ומצאתם תאמינו, כשלאט ובטוח מסיימים לימוד כזה, אין זה דבר של מה בכך, זה דבר נדיר ומיוחד, והסיפוק גדול.

נברך בזאת את בני החבורה היקרים והחביבים, הלא הם: **מר ליעוז בלסיאנו מר יצחק כבודי מר יונתן יבא ומר עידן ארנוני שיחי' לאוי"ט**, שיזכו ללמוד יחד עוד רבות בשנים מתוך בריאות ונחת אושר ועושר, הם ובני ביתם אמן ואמן.

סיום פרק חמישי ממסכת ברכות

מתוך שמחה של מצוה נחגג סיום פרק חמישי ממסכת ברכות בלימוד שיעורו של מגיד השיעור המיוחד **הרב אלחנן דויד שליט"א**, הרב דויד לומד בשיעורו זה כבר למעלה משנתיים ימים גמרא מסכת ברכות בעיון, ואחר שזכו יחד לסיים לימוד מהנה ומרתק בארבעת פרקיו הראשונים של מסכת ברכות,

